

[Hans Thyge Jacobsen.]

hørt før, og den Motivering, det ærede Medlem gav for, at det ikke bør ske nu, kan jeg slet ikke acceptere, nemlig at Tiderne er vanskelige. Det burde netop opildne os til at gaa i Gang med dette Arbejde jo før jo hellere, fordi det varer lang Tid, før Virkningerne i bedste Fald gør sig frugtbart gældende.

Ragnhild Andersen: Det ærede Medlem Hr. Bundvad var meget forarget over adskillige Synspunkter fra vor Side og beklagede i første Række, at vi mente, Grundbeløbet kunde have været højere. Det ærede Medlem sagde, at hvis man gjorde Grundbeløbet højere, vilde det betyde, at man kom til en Begunstigelse af Formueejerne. Det er imidlertid ikke rigtigt, at man nødvendigvis, i det Øjeblik man forhøjer Grundbeløbet, begunstiger Formueejerne. Det er jo muligt at foretage Ændringer i Folkeforsikringsloven, som umuliggør, at Formueejerne begunstiges, samtidig med at Grundbeløbet bliver større. Det er da klart. Vi sidder her som Lovgivere i dette høje Ting, og jeg er meget forbavset over, at det ærede Medlem kan fremsætte disse Synspunkter uden at gøre opmærksom paa, at det afhænger jo af, hvad vi gør ved Loven, hvorvidt Formueejerne skal begunstiges, naar Grundbeløbene forhøjes.

Det ærede Medlem var meget forarget over, at vi fastholdt vort Forslag om Eengangshjælp og var af den Opfattelse, at det burde gaa til Behandling i et Udvalg. Det ærede Medlem paastod, at vi gavnede Formueejerne, at det kommunistiske Parti hermed vilde give Ejere af en Formue paa 90 000 Kr. en Gave paa 170 Kr. Det er vist det, man kalder for en demagogisk Fremstilling af Tingene. I 1945 gennemførte Samlingsregeringen et Eengangstillæg til Rentemodtagerne, i Vinteren 1945—46 gennemførtes et Eengangstillæg af samme Størrelse og paa samme Betingelser som i 1945, og de Forudsætninger, hvorunder vi har stillet dette Forslag fra vor Gruppe om et Eengangstillæg, er akkurat de samme. Jeg ved meget vel, at der i Mellemtiden er sket Ændringer i Fradragsreglerne, nemlig i 1946, og at man derved har sluppet nogle flere Formueejere ind under Lovens Bestemmelser, end godt var, men naar det ærede Medlem begynder at føre højkrøstet Tale om Formueejerne, vilde jeg have sat Pris paa, at han var mødt med Ændringsforslag i saa Henseende, saaledes at vi, hvor der virkelig er Tale om Begunstigelse af Formueejerne, fik dette afskaffet, og det er jo muligt, naar man har

Regering og Administration. Den højtærede Socialminister var klog nok til ikke at kaste sig for langt ud i det, men naar det ærede Medlem Hr. Bundvad endelig vil, maa jeg opfordre ham til at stille Forslag, saa at vi kan komme dette Princip til Livs, for det er — hvad han selv var inde paa — ikke noget godt Princip, at man i Folkeforsikringsloven er kommet ind paa at give Aldersrente ogsaa til Formueejere med en Formue paa helt op til 90 000 Kr.

Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlem Hr. Bundvads Bemærkninger om, at mit Parti ved Opretholdelsen af vort Forslag maaske repræsenterer Skatteborgerforeningen. Jeg vil overlade til dem ude i Organisationerne, som det ærede Medlem Hr. Bundvad talte om, at afgøre, om vi i vor Politik repræsenterer Skatteborgerforeningen. Jeg vil blot i denne Forbindelse sige, at vi kan stille det saadan op: Vi har ikke sagt, at vort Forslag om Eengangshjælp for enhver Pris bør gennemføres; vi har henvist det til Behandling i Udvalg. Der er mange Ting, man kan og bør tale om i dette Udvalg, bl. a. om, hvorvidt Aldersgrænsen bør være 60 eller 65 Aar. Baade mit Parti og det socialdemokratiske Parti var jo Tilhængere af 60 Aars Grænsen for Aldersrentemodtagere, og vi kunde jo tale om i Udvalget, ærede Medlem, hvorvidt det vil være mere gavnligt at sætte Aldersgrænsen til 60 Aar end at indføre Eengangshjælpen. Anderledes staar vi ikke, men jeg vil advare imod, at man her fører en demagogisk Diskussion fremfor en saglig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bundvad har Ordet for en kort Bemærkning.

Bundvad: Jeg skal gøre det ganske kort. Naar det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen henviser til, at man kan stille Ændringsforslag, er det jo rigtigt, og at vi kan affatte et Forslag i Overensstemmelse med, hvad vi finder rigtigt. Men jeg maa gaa ud fra, at Kommunisterne har formet deres Forslag, saaledes som de har ment det skulde have Virkning. Jeg spørger da det ærede Medlem, om Forslaget, som det foreligger nu, ikke vil faa den Virkning, jeg har omtalt, naar jeg regnede med en Rente til 3½ pCt., som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ønskede jeg skulde gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.